

2. Жуковський, М.О. Трудові ресурси як складова конкурентоспроможності підприємства // Актуальні проблеми економіки. - 2008. - №2. - С.54-59..

3. Шульга Н. Аналіз ефективності використання трудових ресурсів у системі управління діяльністю автотранспортних підприємств / Н. Шульга // Наукові записки: зб. наук. праць кафедри економічного аналізу Тернопільського національного економічного університету. – Тернопіль: Економічна думка. – 2006. – Вип.16. – С. 293-294.

Науковий керівник – Олійник Т. Г. – канд. екон. наук, ст. викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ВПЛИВ МІГРАЦІЙ НА ДЕМОГРАФІЧНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

**Кушнір Ю.В., здобувач вищої освіти групи МЕН-3/1
Миколаївський національний аграрний університет**

Сучасна економічна ситуація в регіонах України характеризується економічною нестабільністю, незабезпеченістю робочими місцями, незадовільними умовами праці в галузях та секторах економіки, відсутністю умов для використання інтелектуальних навичок, творчих трудових ресурсів, низькою зарплатою і, як наслідок, погіршення зайнятості у сільській місцевості та високої міграційної активності населення. Важливе значення для забезпечення регіонів трудовими ресурсами мають соціально-економічні причини міграційних процесів.

Міграційні процеси в Україні по-різному впливають на її демографічний розвиток, участь у міжнародному поділі праці, доступ до європейських та світових ринків, соціальну та національну безпеку. Ця

ситуація особливо актуальна сьогодні, оскільки Україна підписала Угоду про асоціацію з ЄС у червні 2014 року.

На сьогодні анексія Криму Російською Федерацією, зовнішня військова агресія Росії на Донбасі та триваючий збройний конфлікт у Донецькій та Луганській областях є проблемою через перебування в регіонах України значної кількості вимушених переселенців.

Як соціальне явище, міграція повинна регулюватися державними органами, інакше вона стає некерованою соціальною системою. Відомо, що міграційна система, яка стихійно народжується і розвивається, може набути небажаних стабільних параметрів і тенденцій, конкретного змісту та певної спрямованості, які призводять до негативних наслідків. Проблема полягає не тільки в скороченні чисельності населення в регіоні, але і в неприродному прирості населення, який може нашкодити не лише культурному різноманіттю держави, а й національній безпеці. Демографічна безпека є не лише важливою складовою національної безпеки країни, а й умовою, яка вимагає балансу на глобальному, національному, регіональному та особистому рівнях. Це досягається, зокрема, за рахунок децентралізації влади та набуття територіальними громадами нових обов'язків, можливостей та повноважень.

Демографічна безпека має не лише кількісні, але й якісні параметри. Основним критерієм якості демографічної безпеки є розвиток потенціалу кожної людини в суспільстві, поряд з розвитком суспільства в цілому - це не може бути засобом для реалізації будь-якого плану, незалежно від рівня особистості. Розуміючи реалії сучасного світу, не доцільно вважати, що вільний розвиток особистості може надати конструктивність усім іншим вимірам демографічної безпеки.

На мою думку, сучасній демографічній політиці бракує моделей взаємодії між державним та регіональним управлінням та місцевим самоврядуванням. Демографічні можливості обмежені недостатнім фінансуванням, неефективним виконанням відповідних програм та негативною політичною та економічною ситуацією в Україні.

Отже, можна зробити висновок, що в Україні є всі ознаки демографічної кризи: зменшення народжуваності, висока захворюваність та смертність, низька тривалість життя, висока міграція тощо. Демографічна криза недооцінюється українськими політиками і є однією з проблем, що загрожує економічному зростанню в довгостроковій перспективі. Демографічна безпека впливає майже на всі сфери суспільного життя, а отже, впливає на національну безпеку в широкому діапазоні. Це багатогранна, міждисциплінарна категорія, яка так чи інакше явно або неявно взаємодіє з усіма явищами та процесами, що відбуваються на різних рівнях управління.

У короткостроковій перспективі необхідно не тільки розробити заходи щодо усунення побічних ефектів, але і запобігти появі інших. Це неможливо зробити без належних дій уряду. Державне регулювання демографічних процесів - це сукупність засобів державного впливу на ці процеси через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

В контексті міграції закономірно вважати, що демографічна безпека України означає збалансованість індивідуального та соціального аспектів людського існування.

Список використаних джерел

1. Демографічна безпека України: оцінка стану, акценти державного регулювання. URL: http://www.agrosvit.info/pdf/18_2017/7.pdf (дата звернення: 27.04.2021).
2. Міграція та безпека: науково-експертний дискус. URL: <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/Migratsijni-trendy.pdf> (дата звернення: 27.04.2021).
3. Українське суспільство: міграційний вимір. URL: https://www.idss.org.ua/arhiv/Ukraine_migration.pdf (дата звернення: 27.04.2021).

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет